

Uniwersytet Wrocławski
Wydział Nauk Społecznych
Instytut Politologii

ul. Koszarowa 3, bud. 2/3, 51-149 Wrocław
tel. +48 71 375 50 62, +48 71 375 50 59
wns.ipol@uwr.edu.pl
www.politologia.uwr.edu.pl

Wrocław, 3.04.2026

dr hab. Małgorzata Madej, prof. UWr

Instytut Politologii, Wydział Nauk Społecznych

Uniwersytet Wrocławski

Ocena

osiągnięć naukowych dr Marty Michalczuk-Wlizło

w postępowaniu o nadanie stopnia doktor habilitowanej

w dyscyplinie nauki o polityce i administracji

Poniższa recenzja została opracowana w związku z powołaniem mnie przez Radę Naukowa Dyscyplin: nauki o polityce i administracji oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu jako recenzentki w skład komisji habilitacyjnej w postępowaniu o nadanie stopnia doktor habilitowanej w dyscyplinie nauki o polityce i administracji Pani dr Marcie Michalczuk-Wlizło. Recenzja opiera się na przedłożonej dokumentacji, obejmującej w szczególności autoreferat, wykaz osiągnięć, dyplom doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce oraz publikacje Habilitantki.

Celem recenzji jest dokonanie oceny, czy osiągnięcia naukowe Habilitantki spełniają wymogi wskazane w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Kryteria te są następujące:

- posiada stopień doktora;
- posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
  - 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
  - 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
  - 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Poniżej zostaną omówione osiągnięcia dr Michalczuk-Wlizło w kontekście ustawowych kryteriów oraz inne obszary jej działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej.

Posiadanie stopnia doktora

Dr Marta Michalczuk-Wlizło ukończyła studia magisterskie w zakresie prawa oraz w zakresie politologii (oba dyplomy uzyskane na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie w 2002 r.) Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych w zakresie nauk o polityce uzyskała na tej samej uczelni w 2006 r. w oparciu o rozprawę zatytułowaną „Skarga konstytucyjna w Polsce”. Od tego samego roku jest stale zatrudniona na Wydziale Politologii UMCS jako adiunktka. Pracowała także jako wykładowczyni w Lubelskiej Akademii WSEI (poprzednia nazwa uczelni Wyższa Szkoła Ekonomii i Innowacji w Lublinie). Według informacji przekazanych przez Habilitantkę, wcześniej nie podejmowała prób uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

Dane naukometryczne

Łącznie dorobek Habilitantki obejmuje 4 monografie (w tym jedną jednoautorską), 6 tomów wieloautorskich pod jej współredakcją, 20 artykułów w czasopismach (w tym dziewięć jednoautorskich), 23 rozdziały w monografiach wieloautorskich (w tym 11 jednoautorskich), a także hasła encyklopedyczne i recenzje. Jest to zatem dorobek bardzo znaczący liczebnie. Poniższe omówienie szczegółowe wyjaśni, dlaczego wysoko oceniam również jego jakość.

Publikacje dr Michalczuk-Wlizio ukazywały się w znaczących polskich czasopismach (m.in. „Białostockie Studia Prawnicze”, „Przegląd Prawa Konstytucyjnego”), w tym również notowanych w bazach zagranicznych, m.in. Scopus („Studies in Logic, Grammar and Rhetoric”). Jeśli chodzi o publikacje zwarte, Habilitantka współpracowała zarówno z renomowanymi wydawnictwami polskimi (Wydawnictwo Adam Marszałek), jak i zagranicznymi (Routledge).

Dr Michalczuk-Wlizio wskazała, iż jej prace były cytowane 55 razy (w tym 16 autocytowań), co przekłada się na indeks Hirsha na poziomie 4. Jest to bardzo dobry wynik w okresie ubiegania się o stopień doktora habilitowanego.

Główne osiągnięcie naukowe (cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych)

Jako główne osiągnięcie naukowe Habilitantka wskazała cykl publikacji „Upolitycznienie prawa do aborcji w Polsce po 2015 roku”. Cykl ten obejmuje dziesięć pozycji, w tym jedną monografię jednoautorską, cztery jednoautorskie artykuły w czasopismach naukowych, dwa artykuły wieloautorskie, dwa jednoautorskie rozdziały w monografiach oraz jeden rozdział wieloautorski. W przypadku publikacji wieloautorskich dr Michalczuk-Wlizio jest raz pierwszą autorką i dwa razy drugą autorką. Wskazane monografie wieloautorskie zostały wydane w wydawnictwach zagranicznych (Routledge oraz wydawnictwo Uniwersytetu Menzla w Brnie), zaś jednoautorska w polskim wydawnictwie Adam Marszałek. Przedłożone w ramach cyklu artykuły zostały opublikowane w czterech różnych polskich czasopismach.

Fakt, że w cyklu Habilitantka przedłożyła prace jednoautorskie pozwala potwierdzić jej zdolność do samodzielnej realizacji procesu badawczego, natomiast uwzględnienie prac wieloautorskich wskazuje na

umiejętność współpracy w zespole. Są to ważne kompetencje badacza. Warto podkreślić także zróżnicowanie publikacji, gdyż artykuł, monografia i rozdział to formy wymagające nieco odmiennych kompetencji.

Tematyka podjęta w cyklu jest powiązana z innymi dziedzinami nauki, ponieważ dotyczy zagadnień medycznych oraz prawnych, jednakże kluczowe kwestie badane przez Habilitantkę wyraźnie mieszczą się w naukach o polityce i administracji, jako że publikacje w cyklu dotyczą:

- strategii partii politycznych: w kontekście polityki rządów w latach 2015-2023 oraz po 2023 w zakresie realizacji praw reprodukcyjnych kobiet; strategii wyborczych przede wszystkim w wyborach 2023 r.; politycznych decyzji o sposobie i efektach procedowania projektów przedłożonych w ramach obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej
- komunikacji politycznej: na przykładzie retoryki i rozwiązań językowych stosowanych w debacie parlamentarnej, debacie publicznej oraz w ramach protestów społecznych
- polityk sektorowych: w związku z analizą polityki Ministerstwa Zdrowia w stosunku do praw reprodukcyjnych kobiet oraz lekarskiej klauzuli sumienia
- mobilizacji społecznych: w odniesieniu do protestów przeciwko orzeczeniu Trybunału Konstytucyjnego ograniczającemu dostęp do legalnej terminacji ciąży; kampanii profrekwencyjnych przed wyborami w 2023 r.; działalności samopomocowej ruchu kobiecego w sytuacji bezczynności państwa w zapewnieniu realizacji legalnej aborcji w Polsce.

Tak szerokie zarysowanie poruszanych zagadnień pozwoliło dr Marcie Michalczuk-Wlizło na ukazanie wieloaspektowości procesu upolitycznienia kwestii terminacji ciąży w Polsce. Polityczne znaczenie tak postawionego problemu badawczego znajduje potwierdzenie w bogatej literaturze na ten temat, w kontekście polskim, na przykładach innych krajów, jak i w aspekcie porównawczym. Praca dr Michalczuk-Wlizło wpisuje się w nurt badań nad polityką ochrony kobiet i dostępnością do zabiegów ginekologicznych w kontekście postulatów ruchu kobiecego. Badany problem jest także bardzo wyraźnie widoczny w polskiej i międzynarodowej debacie politycznej, co potwierdza zasadność doboru tego zagadnienia jako tematu badawczego.

Jako cel przedłożonego cyklu Habilitantka wskazała „ukazanie złożonego i wielowymiarowego procesu upolitycznienia prawa do aborcji w Polsce oraz wskazanie jego konsekwencji, prowadzących do utrwalenia impasu i niemożności wypracowania trwałego rozwiązania tego problemu”, definiując samo pojęcie upolitycznienia na s. 7 autoreferatu. Należy jednak wskazać, że żadna z publikacji w cyklu nie odnosi się

bezpośrednio do upolitycznienia kwestii praw reprodukcyjnych, nie definiuje tego pojęcia ani nie wskazuje jego warunków lub determinant. Jednocześnie w swoich pracach Habilitantka faktycznie skutecznie wykazała, że wykorzystanie tej tematyki w strategiach głównych partii politycznych w Polsce sprawia, że możliwości rozwiązania praktycznego problemu z obszaru polityki zdrowotnej albo nie istnieją, albo są bardzo ograniczone. Badania Habilitantki łączące badanie polityki zdrowotnej z analizą strategii polityków partyjnych potwierdzają, iż jest to celowe działanie ze strony liderów partyjnych, dla których kwestia terminacji ciąży stała się dogodnym narzędziem mobilizacji wyborców (na rzecz liberalizacji prawa lub wdrożenia dalszych obostrzeń).

W tym kontekście należy również uznać za zasadne ograniczenie czasowe zakreślone przez dr Michalczuk-Wlizio. Okres po 2015 r. w Polsce cechuje się silną i narastającą (co najmniej do 2025 r.) polaryzacją, wykorzystywaną w strategiach największych partii politycznych. Jednocześnie prawa kobiet w ogóle, w tym prawa reprodukcyjne są jednym z istotnych czynników różnicujących obozy polityczne. Warto także podkreślić, że analiza prowadzona przez Habilitantkę obejmuje okres rządów Zjednoczonej Prawicy (2015-2023) oraz początkowy okres rządów Koalicji 15 Października (2023-2024), co sprzyja porównaniom założeń programowych, jak i praktyki politycznej stosowanej przez obie strony spolaryzowanego sporu politycznego w Polsce. Decyzja o pogłębionych badaniach okresu dziesięciu lat pozwala na zebranie odpowiednio dużego materiału. Zarówno publikacje Habilitantki, jak autoreferat odwołują się również do okresu sprzed 2015 r., ponieważ wcześniejsze regulacje i debaty (w szczególności datujące się od transformacji ustrojowej, ale także wcześniejsze) stanowią tło i punkt wyjścia politycznych strategii związanych z prawami reprodukcyjnymi, jednakże objęcie analizą okresu dłuższego niż dziesięć lat mogłoby utrudnić realizację badawczego, a ponadto problematyka sporów o aborcję we wcześniejszym okresie jest dobrze zbadana i opisana w polskiej nauce. Stanowi to także o nowatorstwie badań ze względu na bogatą literaturę dotyczącą genezy, treści, jak i praktyki stosowania „kompromisu aborcyjnego”.

Przedstawiony cykl publikacji jest zorganizowany wokół hipotezy głównej („prawo aborcyjne w Polsce stanowi narzędzie kształtowane przede wszystkim przez interesy aktorów politycznych”) oraz czterech hipotez cząstkowych. Układa się on w spójną całość, a dobór zagadnień szczegółowych pozwolił na weryfikację zaproponowanych hipotez.

Hipotezę pierwszą („upolitycznienie prawa aborcyjnego występuje na wszystkich płaszczyznach – zarówno w wymiarze dyskursywnym, poprzez moralizowanie i ideologizację debaty publicznej, jak i w wymiarze instytucjonalnym, poprzez podporządkowanie procesu decyzyjnego bieżącym interesom politycznym) Habilitantka weryfikuje w swoich pracach: rozdział „The Embryopathological Conditions of Pregnancy

Termination in Poland”, artykuł „Doctor’s Conscience Clause and Pregnancy Termination. The Case of Poland”, artykuł „An Institution That Gives Citizens a Real Impact on Applicable Law? Casus of the Civic Draft Amendment to the Act of 7 January 1993 on Family Planning, Protection of the Human Foetus and Conditions for the Admissibility of Termination of Pregnancy, Submitted to the Sejm of the 8th Term”, monografia „Prawo do aborcji w pierwszym roku rządów Koalicji 15 października. Postulaty i realizacja”, artykuł „Choice of Language in Discussions on Law. Pregnancy Termination in the Legislative Process of the Polish Sejm of the Eighth Term”).

Hipoteza druga („traktowanie aborcji jako zagadnienia politycznego prowadzi do pogłębiania polaryzacji społecznej, co sprzyja budowaniu kapitału politycznego przez partie, lecz jednocześnie rodzi chaos prawny i niepewność interpretacyjną wśród adresatów norm – w szczególności lekarzy oraz pacjent”) jest weryfikowana w tekstach: artykuł „Doctor’s Conscience Clause and Pregnancy Termination. The Case of Poland”, artykuł „Termination of Pregnancy as the Subject of Proceedings against Poland before the European Court of Human Rights”, artykuł „Consequences of the Constitutional Tribunal’s Ruling of October 22, 2020. On the Citizens’ Bill on Safe Termination of Pregnancy and Other Reproductive Rights”.

Do hipotezy trzeciej („upolitycznienie problematyki aborcji skutkuje niemożnością wypracowania stabilnych rozwiązań prawnych, prowadząc do swoistego paraliżu decyzyjnego organów państwa, wynikającego z dużej liczby zaangażowanych podmiotów, zmiennych stanowisk partii politycznych oraz emocjonalnego, często manipulacyjnego charakteru debaty publicznej”) dr Michałczuk-Wliziło odnosi się w publikacjach: rozdział „When the State Does Not Want to Listen... Non-governmental organizations in the protection of women's reproductive rights”, monografia „Prawo do aborcji w pierwszym roku rządów Koalicji 15 października. Postulaty i realizacja”, artykuł „Consequences of the Constitutional Tribunal’s Ruling of October 22, 2020. On the Citizens’ Bill on Safe Termination of Pregnancy and Other Reproductive Rights”.

Weryfikację czwartej hipotezy („upolitycznienie zagadnienia aborcji prowadzi do instrumentalizacji prawa – partie polityczne wykorzystują tę kwestię jako narzędzie mobilizacji elektoratu, zwłaszcza w okresach kampanii wyborczych, co utrwała jej funkcjonowanie jako symbolu sporów ideologicznych, a nie rzeczywistego problemu społecznego”) można znaleźć w pracach: rozdział „Woman-Voter! No one will give you as much as a politician promises.... The right to abortion as a demand in the 2023 parliamentary election in Poland”, artykuł „Kobiety a wybory parlamentarne w Polsce w 2023 roku”.

Łącznie zebrany i przeanalizowany materiał pozwolił na skuteczną weryfikację również hipotezy głównej. W ten sposób Habilitantka podjęła się wypełnienia luki badawczej poprzez holistyczne ujęcie obecności problematyki praw reprodukcyjnych w polskiej polityce, jak i politykach publicznych.

Należy także podkreślić zróżnicowanie metodologiczne prac objętych cyklem. Dr Michalczuk-Wlizło łączy metody typowe dla nauk społecznych (analiza instytucjonalna, analiza systemowa) z podejściem prawnym, aby lepiej uwypuklić wykorzystanie narzędzi prawnych w celach politycznych. Habilitantka wykorzystuje analizę dyskursu, analizę dokumentów i danych statystycznych, studia przypadku, a także metody i techniki charakterystyczne dla nauk prawnych, co odpowiada wieloaspektowemu ujęciu badanego problemu przyjętemu przez dr Michalczuk-Wlizło. Stosowane metody i techniki są właściwie dobrane do poszczególnych badanych kwestii szczegółowych.

Podsumowując, przedłożony przez dr Martę Michalczuk-Wlizło cykl zatytułowany „Upolitycznienie prawa do aborcji w Polsce po 2015 roku” stanowi znaczący wkład w nauki o polityce i administracji, syntezyzując różne aspekty obecności problematyki praw reprodukcyjnych kobiet w polskiej debacie publicznej i polskich politykach. Szczególnie cenne jest ukazanie powiązania strategii politycznych z wykorzystaniem narzędzi prawnych.

Inne osiągnięcia naukowe

Poza omówionym wyżej cyklem, Habilitantka udokumentowała także działalność badawczą w trzech innych obszarach.

Jeden z nich cechuje się powiązaniem z problematyką praw mniejszości i strategii politycznych podnoszoną w cyklu, ponieważ dotyczy kwestii traktowania związków jednopłciowych w systemie prawnym i wykorzystania ich sytuacji w strategiach politycznych. W obszarze tym Habilitantka wykazała kontynuację owocnej współpracy międzydyscyplinarnej z przedstawicielami nauk prawnych. Dr Michalczuk-Wlizło wykorzystwała w tym przypadku analogiczną formułę pracy badawczej, przyglądając się, jak mechanizmy prawne są wykorzystywane w politycznych strategiach i dyskursie oraz jak są przyjmowane przez społeczeństwo. Należy podkreślić, że ta część dorobku obejmuje też artykuł przygotowany w szerokim międzynarodowym zespole badaczek z czterech ośrodków w Polsce, Słowenii i Portugalii, co dokumentuje dążenie Habilitantki do umiędzynarodowienia jej dorobku.

Kolejny obszar badawczy wskazany przez Habilitantkę dotyczy instytucji systemu politycznego. Jest to bogata część dorobku obejmująca przede wszystkim rozdziały w monografiach wieloautorskich. Wpisuje się w kompetencje i doświadczenie dr Michalczuk-Wlizło, wychodząc często od analizy prawnej instytucji, aby następnie zobrazować praktykę ich funkcjonowania politycznego. W tekstach pojawia się problematyka systemów partyjnych (np. rozdział „System polityczny Szwecji”). Widoczne jest również, iż Habilitantka podejmuje problematykę związaną z bieżącymi wydarzeniami i procesami politycznymi, poddając je analizie naukowej (np. „Czechia: Political and Legal Remarks on the Phenomenon of ANO 2011 Populism” oraz „Courage, Coincidence or Intricate Plan? Conditions for the President Volodymyr Zelensky’s Political Leadership”). Również w tym przypadku można zanotować współpracę międzynarodową („New Political Parties in the Party System of Poland”).

Jako kolejny obszar badawczy Habilitantka zdecydowała się wyróżnić badania nad instytucjami bezpieczeństwa wewnętrznego państwa. Na szczególną uwagę zasługuje tu wieloautorska kompleksowa publikacja książkowa „Zarządzanie kryzysowe”. Obszar ten treściowo i metodologicznie wykazuje spójność z poprzednim omawianym elementem dorobku dr Michalczuk-Wlizło.

Podobnie jak w przypadku publikacji w cyklu, pozostała część dorobku również obejmuje artykuły jednoautorskie i wieloautorskie, takie, w których dr Michalczuk-Wlizło pełniła kluczową rolę jako pierwsza autorka, jak i takie, w których pracowała w zespołach prowadzonych przez innego autora głównego. Należy też podkreślić, że Habilitantka pełniła funkcję redaktorki tomów. Można zatem stwierdzić, że przedstawiony dorobek dokumentuje kompletność kompetencji Habilitantki w tym zakresie. Jedyną znaczącą wadą jest brak w dorobku publikacji w czasopiśmie spoza Polski. Choć dr Michalczuk-Wlizło publikuje w monografiach wieloautorskich wydawanych zarówno w Polsce, jak i zagranicą (w tym w międzynarodowych zespołach), należy uznać, że dla upowszechniania wyników badań w środowisku międzynarodowym dywersyfikacja miejsc publikacji byłaby wartością dodaną. Dotychczasowy dorobek publikacyjny Habilitantki wyraźnie wskazuje na taki potencjał, który może zostać wykorzystany w przyszłości.

Istotna aktywność naukowa albo artystyczna realizowana w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej

Zgodnie z prawem kolejnym wymogiem do uzyskania stopnia doktora habilitowanego jest aktywność naukowa w co najmniej dwóch różnych instytucjach. Dr Michalczuk-Wlizło wskazuje tu na dwa rodzaje działalności.

Po pierwsze, prowadziła aktywność badawczą (oraz dydaktyczną) w dwóch uczelniach: Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej oraz Lubelska Akademia WSEI. Większość publikacji Habilitantki jest afiliowana przy tej pierwszej instytucji, jednakże dr Michalczuk-Wlizło wskazała w autoreferacie, że jej badania z zakresu instytucji bezpieczeństwa wewnętrznego państwa zostały zainicjowane w ramach pracy na rzecz drugiego pracodawcy. Tym samym uważam ustawowy wymóg za spełniony.

Dr Michalczuk-Wlizło odbywała ponadto staże naukowe, co także należy uznać za ważny i rozwijający element pracy badacza. Były to staże międzynarodowe w Czechach w polsko-czeskim projekcie badawczym, w którym Habilitantka pełniła funkcję wykonawczynie, a wcześniej dwa staże podoktorskie w Polsce, w ramach których dr Michalczuk-Wlizło rozwijała swój dorobek i kompetencje badawcze pod opieką doświadczonych i cenionych politologów (prof. dr hab. Agnieszka Turska-Kawa oraz prof. dr hab. Jacek Wojnicki). Staże międzynarodowe były bardzo krótkie (kilkudniowe), co wynika zapewne ze specyfiki projektowego finansowania, jednakże efekty tej aktywności są udokumentowane wspólnymi publikacjami Habilitantki i pracowników uczelni przyjmującej. Staż w Uniwersytecie Warszawskim trwał ponad cztery miesiące. Na podkreślenie zasługuje fakt, że wymienione w autoreferacie staże te odbyły się w latach 2017, 2020, 2021 i 2022, co wskazuje, iż Habilitantka traktuje współpracę międzyośrodkową jako stały element swojej aktywności badawczej.

Oprócz wymienionych wyżej ocenie podlegały inne obszary działalności związanej z pracą Habilitantki na uczelni wyższej. Nie są one wymogiem ustawowym w odniesieniu do nadania stopnia doktora habilitowanego, jednakże dowodzą zaangażowania i kompetencji w zakresie upowszechniania i popularyzacji wyników badań naukowych. Właściwa równowaga między różnymi obszarami aktywności jest także dobrą praktyką.

Udział w realizacji projektów badawczych

Dr Michalczuk-Wlizło wskazała w autoreferacie na udział w trzech projektach finansowanych ze środków spoza macierzystej uczelni. W dwóch z nich Habilitantka była jedną z członkiń zespołów realizujących badania naukowe (jeden zespół ogólnopolski, drugi międzynarodowy), a efekty tej pracy są udokumentowane publikacjami. Pozyskała także samodzielnie finansowanie w ramach konkursu Nauka dla Społeczeństwa. Choć jest to niewielki dorobek projektowy, należy jednak podkreślić jego zróżnicowanie i przełożenie na publikacje.

Aktywność konferencyjna i recenzencka

Dr Michalczuk-Wlizło bardzo aktywnie uczestniczy w życiu konferencyjnym. W wykazie osiągnięć wskazała 27 konferencji, na których miała wystąpienia (choć w niektórych punktach brakuje podania tytułu prezentacji). Co ważne, są wśród nich zarówno konferencje krajowe, jak i międzynarodowe, organizowane w Polsce i poza jej granicami. Należy zatem uznać, że Habilitantka uczestniczy w życiu naukowym. Widoczna jest także spójność tematyki referatów Habilitantki z jej publikacjami. Zwraca uwagę brak uczestnictwa w wydarzeniach organizowanych przez uznane międzynarodowe towarzystwa i organizacje naukowe (np. ECPR lub CEPISA), ale z pewnością stopniowe umiędzynarodawianie dorobku dr Michalczuk-Wlizło w przyszłości znajdzie odzwierciedlenie także w takiej aktywności.

Na podkreślenie zasługuje udział Habilitantki w aż 13 komitetach przygotowujących konferencje naukowe na przestrzeni lat 2017-2025, tym sześciokrotnie jako członkini komitetu organizacyjnego, pięciokrotnie jako członkini komitetu naukowego i raz jako sekretarzynie. Ponadto w jednym przypadku dr Michalczuk-Wlizło była inicjatorką i organizatorką wydarzenia. Były to wydarzenia ogólnopolskie, a także międzynarodowe.

O rozpoznawalności Habilitantki i jej dorobku świadczy z pewnością fakt powierzania jej recenzji artykułów naukowych przez polskie czasopisma, w tym uznane, wysoko punktowane, a nawet notowane w bazach międzynarodowych.

Związki dr Michalczuk-Wlizło z krajowym środowiskiem politologicznym znajdują także odzwierciedlenie w przynależności do Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, a przede wszystkim w pracy w zespołach naukowych i wspólnych publikacjach z innymi badaczami.

Działalność dydaktyczna, organizacyjna i popularyzatorska

W obu uczelniach, w których był zatrudniona, dr Michalczuk-Wlizło realizowała również obowiązki dydaktyczne. Liczne prowadzone przedmioty w pewnej mierze korespondują z aktywnością badawczą Habilitantki (np. System polityczny RP, System bezpieczeństwa państwa). Niezwykle szeroki zakres merytoryczny powierzanych zajęć nie jest nietypowy dla polskich uczelni.

Imponujący jest dorobek promotorski dr Michalczuk-Wlizło (prawie 200 prac licencjackich, prawie 150 prac magisterskich). Przede wszystkim ogromnym osiągnięciem jest praca w charakterze promotorki pomocniczej przy aż czterech dysertacjach doktorskich zakończonych sukcesem na obronie (w latach 2015-2023). Dr Michalczuk-Wlizło włożyła zatem znaczący wkład w rozwijanie edukacji młodzieży i młodej kadry naukowej, a także kontynuuje tę pracę, ponownie jako promotorka pomocnicza kolejnej osoby doktoranckiej.

Ponadto Habilitantka jest aktywną pracowniczką UMCS, podejmując się różnorodnych obowiązków organizacyjnych, często związanych z dydaktyką (np. pełnomocniczka Dziekana ds. oceny efektów uczenia się, członkostwo w komisji rekrutacyjnej oraz udział w zespole opracowującym nowy program studiów). Na podkreślenie zasługuje pełniona z wyboru funkcja przedstawicielki adiunktów w Radzie Wydziału. Pracowała także w eksperckim zespole doradczym Ministra Nauki.

Wreszcie Habilitantka wskazała ważną aktywność na rzecz otoczenia społecznego. Za niezwykle istotne uważam przedsięwzięcia i działania dotyczące szkół średnich, w tym warsztaty i wykłady dla uczniów, które przyczyniają się do promowania wiedzy o polityce i postaw obywatelskich wśród młodych ludzi. Tym samym działania dr Michalczuk-Wlizło wpisują się w społeczną odpowiedzialność uczelni. Habilitantka podejmowała też kilkakrotnie współpracę z organizacjami pozarządowymi w Polsce i poza Polską.

Konkluzja

Uwzględniając merytoryczną, jak i formalną analizę dorobku dr Marty Michalczuk-Wlizło, stwierdzam, że **Habilitantka spełnia wymogi ustawowe i tym samym wnioskuje do Rady Naukowej Dyscyplin: nauki o polityce i administracji oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu o podjęcie dalszych kroków w celu nadania dr Marcie Michalczuk-Wlizło stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o polityce i administracji.**

Przedłożony cykl zatytułowany „Upolitycznienie prawa do aborcji w Polsce po 2015 roku” stanowi spójne osiągnięcie naukowe, powiązane przede wszystkim tematycznie, ale także metodologicznie, a przy tym tworzy wyrazisty i znaczący wkład w rozwój dyscypliny nauki o polityce i administracji poprzez powiązanie problematyki prawnej, kwestii praw człowieka i postulatów feministycznych z zagadnieniami strategii partii politycznych i wykazanie, iż działania prawodawcze i polityki prowadzone przez głównych aktorów na polskiej scenie politycznej służą wykorzystaniu marketingowo-wyborczego potencjału tej sprawy, nie zaś skutecznemu rozwiązaniu problemów kobiet w ciąży przy uwzględnieniu ochrony ludzkiego płodu.

Oprócz cyklu stanowiącego główne osiągnięcie, dr Michalczuk-Wlizło posiada także bogaty dorobek dotyczący innych tematów.

Wykonywała pracę naukową i dydaktyczną w dwóch uczelniach w Lublinie, realizowała także staże w innych uczelniach w Polsce i zagranicą.

Podsumowując, spełniła kryteria ustawowe warunkujące uzyskanie stopnia doktora habilitowanego.

Dr Marta Michalczuk-Wlizło jest w Polsce znaną i cenioną badaczką o dużym i wartościowym dorobku. Jej publikacje w zróżnicowanych czasopismach i wydawnictwach stanowią ważne źródło dla innych badaczy i badaczek, co potwierdzają wskaźniki cytowań. Habilitantka skutecznie wykorzystuje swoje wykształcenie prawnicze, aby wzbogacić swoje badania dotyczące nauk o polityce i administracji. Jednocześnie jest zaangażowaną naukowczynią, aktywną uczestniczką wymiany naukowej w Polsce poprzez udział w konferencjach, a także organizację wydarzeń. Włącza się także w pracę popularyzatorską, a jako dydaktyczka, a zwłaszcza promotorka prac licencjackich i magisterskich kształtuje kolejne pokolenie politologów.